

Dopis na rozloučenou

Hana Zagorová

Už větve stromů zlátnou,
možná už ráno bude mráz,
nedal's mi zprávu žádnou,
že ten mráz spálí nás.

Znám chladná rána,
já sama a ty sám.
Dívá se oknem vrána
a já z ní smutek mám.
Už větve stromů zlátnou
pod hvězdou vzdálenou.

Jen papír slzou zrádnou
smáčí a já ti píšu dál.
Pod stromy, které zlátnou,
podzimní vítr vál.

Vím, to se stává,
láska se vytratí
náhle jak loňská tráva.
A ta se nevrátí.
A tak ti sbohem dávám,
hvězda tvá vzdálená.